

**IZKORISTITE
DOBRO
VOLJO**
str. 2

VINO
str. 4

Porabje

ČASOPIS ZVEZE SLOVENCEV NA MADŽARSKEM

Monošter, 24. septembra 1992 • Leto II, št. 19 • Cena 10 forintov

OB OBISKU PREDSEDNIKA REPUBLIKE MADŽARSKE V SLOVENIJI

SREČAL IN POGOVARJAL SEM SE S PRIJATELJI

"Pogovarjal sem se s prijatelji, pogovarjali smo se prijatelji," sta večkrat povedala predsednik Republike Madžarske Arpád Göncz in predsednik Predsedstva Slovenije Milan Kučan. Besede tokrat niso zvezele kot tiste običajne fraze, ki jih pomembni državniki izgovarjajo toliko časa, dokler jih snemajo televizijske kamere, torej tako dolgo, dokler so lahko na pomembnih pogovorih poleg tudi novinarji, ampak so imele globlji vsebinski pomen.

Kaže, da za obisk predsednika Republike Madžarske v Sloveniji, kjer je bil gost predsednika Predsedstva Slovenije Milana Kučana, pogovarjal pa se je še s predsednikom vlade dr. Janezom Drnovškom, članom slovenskega Predsedstva akademikom in pisateljskim kolegom Cirilom Zlobcem, predsednikom skupščine dr. Francetom Bučarjem in seveda v Lendavi s pripadniki manjšine, ne veljajo ustaljeni obrazci s spiska visokih državnih obiskov in ravnjanja.

Čprav je bil dvodnevni obisk, ki se je zaradi megle začel z nekoliko zamude, kar dobro izkoriščen in zato naporen, je imel predsednik Göncz vsekoli nasmejan in človeško topel izraz. Tudi na zelo dobro obiskani tiskovni konferenci je ponovil, da se je v Sloveniji srečal in pogovarjal s prijatelji.

Zapišemo lahko še, da sta na vseh pomembnejših pogovorih sodelovala tudi vodilna predstavnika porabskih Slovencev in prekmurskih Madžarov. V bistvu se je obisk v Lendavi začel s kar veliko skupino prekmurskih Madžarov in končal v Monoštru pri vodstvu Zveze Slovencev.

Marija Pozsónc, Rózsa Kercsmár, Lajos Bence in drugi so predsedniku Gönczu natresli kup problemov, s katerimi se srečuje manjšina v vsakdanjem življenju. Pozabili niso tudi povedati, da je slovenska zakonodaja dobra, kar pomeni, da je položaj manjšine po tej plati postavljen zelo

visoko, celo nad evropske standarde. Seveda pa manjšino skrbi asimilacija zlasti v obmejnih in gospodarsko slabo razvitih krajih. V Lendavi je bilo rečeno tudi, da brez vsestranske pomoči iz matične države preprosto ne gre in da imata že sedaj pri sodelovanju zelo pomembno vlogo obmejni Zalska in Železna županija.

Predsednik Arpád Göncz si je vzel kar precej časa in pojasnil poglede na reševanje manjšinske problematike. Večkrat je ponovil, da se matična država zaveda obveznosti do Madžarov v Prekmurju. Dejal je, da je zelo pomembna pomoč vrt-

cem, šolam in sploh izobraževanju. Enako je tudi s pomočjo kulturnim ustanovam, še zlasti so pomembni osebni stiki, zato mora postati meja čimprej zgolj črta na zemljevidu, ne pa ločnica med narodi. Podobne poglede ima tudi uradna Madžarska, pojasnil pa jih je zunanji minister dr. Géza Jeszenszky, ko sta z ministrom dr. Dimitrijem Ruplom podpisala sporazum o šestih mejnih prehodih med državama.

Za pogovor v Lendavi lahko zapišemo, da je bil vsebinsko tako bogat in konkreten, da je lahko predsednik Göncz spoznal prave manjšinske probleme. In tudi v Len-

davi ni pozabil poudariti, kako pomembna je skrb za majhno manjšino, za porabske Slovence. Po prisrčnem srečanju z vaščani Trimlinov se je predsednik še isti večer na Brdu pri Kranju pogovarjal s slovenskim premierom dr. Janezom Drnovškom. Pogovarjala sta se predvsem o gospodarskem sodelovanju med državama, ki zaostaja za dobrimi političnimi, kulturnimi in drugimi stiki.

Kljub napornima delovnim dnevnima sta predsednika odgovorila na vsa vprašanja na zelo dobro obiskani tiskovni konferenci. Ne kaže zapisovati vsega, kar sta predsednika povedala, poudarimo naj, da sta namenila vnovič veliko pozornost manjšinski problematiki. Predsednik Kučan je napovedal tudi skorajšnji podpis sporazumov o zaščiti manjšin v Sloveniji in na Madžarskem.

Sicer pa bo obisk, tako je splošno prepričanje, ustvaril možnosti za krepitev sodelovanja na vseh področjih. Za to se zavzemata obe državi, ki bosta tako laže zastopali svoje in skupne interese v različnih evropskih zvezah, organizacijah in institucijah. Obisk torej, za katerega lahko rečemo, da je bil nekaj več, nekaj, od česar lahko pričakujemo veliko dobrega in še tesnejše sodelovanje med dvema sosedoma - Madžarsko in Slovenijo.

ÁRPAD GÖNCZ PRI ZVEZI SLOVENCEV V MONOŠTRU

"IZKORISTITE DOBRO VOLJO"

Ob vrnitvi z dvodnevnega uradnega obiska v Sloveniji se je madžarski predsednik Árpád Göncz ustavel s predsednikom Zveze Slovencev na Madžarskem Jožetom Hirnökom, ki je bil tudi član delegacije, na sedežu Zveze v Monoštru. Zelo dobro razpoložen, čeprav utrujen od dvodnevnihih pogovorov z najvišjimi predstavniki slovenske države, je rade volje prisluhnil predstavnikom porabskih Slovencev, ki so mu pripovedovali o sedanjem položaju njihove narodnostne organizacije.

"Prav zato, ker vas je tako malo," je zbranim dejal Árpád Göncz, "ste porabski Slovenci veliko bolj ogroženi kot mnoge druge manjšine. Manjšina, ki je dvamilijonska se lahko sama obnavlja, majhni pa grozi asimilacija. Zato je toliko večja odgovornost večinskega naroda, da se to ne bi zgodilo. Mali manjšini mora zagotoviti še več pravic na področju izobraževanja, kulture, hkrati pa mora poskrbeti tudi za gospodarski razvoj območja na katerem živi."

Madžarski predsednik je ob tem poudaril, da je zaveznik porabskih Slovencev, in da je ob dvodnevem obisku v Sloveniji in v pogovorih s

predsednikom Slovenije Milanom Kučanom, predsednikom vlade dr. Janezom Drnovškom in predsednikom skupščine republike Slovenije dr.

Francetom Bučarjem ugotovil, da so zavezniki Slovencev na Madžarskem tudi najvišji slovenski predstavniki. "Tik pred podpisom je v vrsti dvostranskih sporazumov, ki jih nameravata državi podpisati v bližnji prihodnosti, tudi sporazum o narodnostih. V njem bomo opredelili tako položaj Madžarov v Sloveniji kot vaš položaj. In prav nič me ne skrbi, kar se tiče slovenske strani. Narodnostna politika je namreč v njihovi ustavi tako opredeljena, da daje Madžarom v Sloveniji še

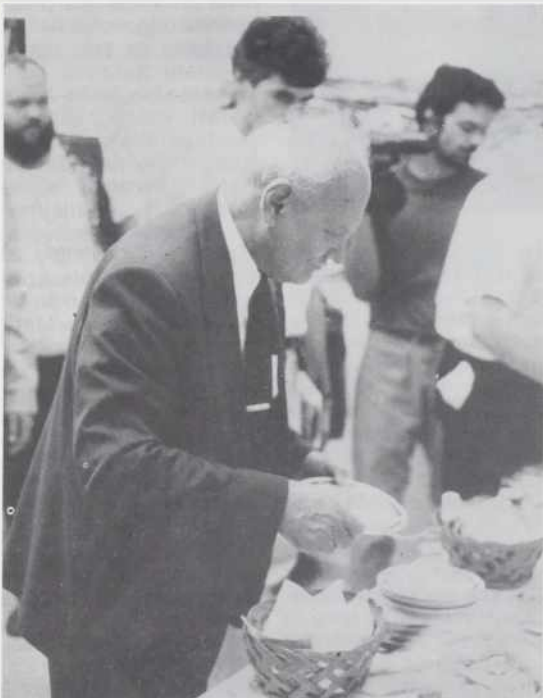
večje pravice, kot bi jih po mednarodnih konvencijah morala. Tudi na naši strani, v Budimpešti, je razpoloženje do narodnostne politike dobro. Vendar morate zdaj vi predstavniki manjšine opozarjati ustrezna ministrstva na svoje probleme, potrebe in zahteve. Iz Budimpešte se namreč problemi ne vidijo tako dobro, in če sami ne boste opozarjali nanje, ne bodo reševani. Tudi na Slovenijo pritiskajte. Poskusite od nje dobiti čimveč knjig. Jaz navijam za pravljice in verske knjige. Za najmlajše je potrebno poskrbeti do šestega leta starosti, da se v začetku učijo slovenščino, potem pa za študente. In poskrbite, da bo v disko klubih tudi slovenski rock. Človekova narodnost je tista, v jeziku v katerem je najbolj pameten, je moje mnenje," je v prostorih zveze pripovedoval Árpád Göncz. In ob tem spomnil, da se mu zdi slabo, če slovenski porabski fant dekletu dvori v madžarščini. "Vendar gre tu za problem, za katerega jaz kot predsednik države

Predsednik Árpád Göncz na pogovoru s porabskimi Slovenci

Árpád Göncz in Milan Kučan v Lendavi

Poglejmo, ali imajo v Monoštru kaj ajdovega

Predsednika in njegovo soprogo so pred zvezo Slovencev v Monoštru pričakali predstavniki porabskih Slovencev. Foto: Nataša Juhnov, Silva Eöry

nisem več pristojen," se je pošalil in dodal, da se verjetno z njim glede jezika dvorjenja med mladimi strinja tudi Milan Kučan, saj je tudi sam družinski oče in podobno gleda na probleme mlade generacije.

Sicer pa je Árpád Göncz zbranim predstavnikom porabskih Slovencev obširno govoril tudi o drugih rečeh, o katerih se je pogovarjal ob obisku v Sloveniji. O tem pa obširno pišemo na prvi strani.

Marjan Dora

ANTON MARTIN SLOMŠEK

(1800 - 1862)

Pred 130 leti - 24. septembra 1862 - je umrl ustanovitelj mariborske škofije SLOMŠEK. Rodil se je istega leta kot pesnik France PREŠEREN, s katerim sta bila v ljubljanskem liceju sošolca. Bogoslovje je študiral v Celovcu. Kot nadžupnik v VUZENICI je med drugimi napisal svojo mladinsko knjigo BLAŽE INO NEŽICA V NEDELJSKI ŠOLI (1842). Bil je tudi med ustanovitelji Mohorjeve družbe. Pri šestindesetih letih pa je postal škof. Dolnje- in gornjeseniški duhovnik, pisatelj in pesnik Jožef KOŠIČ (1788-1867) je spoznal

Slomškovo knjigo Blaže ino Nežica ... in je tudi on napisal podobno. V letih od 1845 in do 1848 je bila v Körmendu anonimno natisnjena knjiga ZO-

BRISANI SLOVENI I SLOVENKA MED MÜROV I RABOV. (Avtorstvo knjižice in priredbo po Slomškovi knjigi je odkril Vilko Novak.) KOŠIČ je iz SLOMŠKOVE knjige prevzel cela poglavja: Šolske navade vrloga školnika, Šolska poskušba, poglavja o lepem vedenju in nrvnem življenju doma in v družbi. Od domače snajznosti itn.

Dejstvo, da je KOŠIČ priredil svojo knjigo po SLOMŠKOVI, priča o slovstvenih vezeh porabskih Slovencev s preostalimi Slovenci.

-mkm-

PISMO IZ SOBOTE

VINO

Palik Vas dam lipou pozdraviti! Ne vem, kak tou, ka sam si prlej nej zbrodo, ka bi vam o vini kaj napisao, vej je pa tou tak važna stvar v našom žitki, ka bi tou že davno mogo napraviti. Naj se tisti, ka gučijo prouti alkoholi, nika ne čemerijo. Neščem delati nikšne propagande o tom, ka bi vsi mogli vino piti. Rad bi samo povedo, ka ... No, preštite do konca, pa te znali, ka bi rad povedo.

Nej dugo nazaj sam sejdo v ednoj sobočkoj krčmej, pio kavo pa gledo okouli sebej. Želo sam si, ka bi mimo šou kakšen pajdaš pa se doj seo, pa kakšo kavo z menov spio. Že sam spio štiri kave, kel-nari vöplačo, ka mo šou dale, gda med dveri stoupi moj dober pajdaš. Sela sva se za mojo mizo pa se začala zgučavati. Moram praviti še tou, ka toga pajdaša dugo nej doma bilou. Preci cajta je odo po svejti. Tak sam ga vse vöopito, kak se ma pa ge je vse bio. Znao mi je povedati o velki varašaj, o lidej, ka tam živijo pa eške vse drugo, ka tomi cuj ide. na kraji pa sam zvedo ške tou, ka je tē moj pajdaš tam vöni dosta pejnez zaslužo. Gda sam ga opito, ka je delo pa s kem je vöike peneze daubo mi je pravo, naj palačam liter vina pa mi te vöovadi. Gor sam naroučo, kak mi je pravo, te pa čako, ka de mi zdaj povedo. Spio si je prvo kupico, natočo drugo pa me pogledno:

"Dragi pajdaš, delo sam, tou je prvo. Drugo pa je, ka sam nej vsakšomi človeki vino gor naroučo, ka bi mi dao tanač, kak do pejnez priti." Kak je tou vöpravo, se tak začo smijati, ka je skoro doj s stolca vrezu. Brž sam naroučo eške eden liter, ka bi se enjo smijati, zatou, ka so lidje že čudno prouti nama gledali.

Tak sam za dva listra vina doj küpo gezero lejt staro modrijo, ka če ščeš kaj meti, moraš delati. Pa pravijo, ka sto se z vinom družji, pamet zgibi. Ge sam en falat pameti kupo, pa naj sto povej, ka si misli.

Tak obodimo z vinom mi, mali lidje. Kak vsi znamo, nas male lidi ravnajo tisti vekši, štere po televiziji gledamo, kak jako mou-dro gučijo pa se čednijo. Čista enostavno njim pravimo politiki, po domače političari. Tej lidi nigdar nemo vidli vina piti. Pred sebov majo skouz kavo pa nekšne soke. Ge tem kavam pa sokom ne vrvlem. Neščem praviti, ka majo kaj cuj vlijano. Ščem praviti tou, ka so oni že svoje vöspili pa se doj-pogučali že inouk prlej, zdaj pa se pred nami lejeje delajo. Vej pa znate tisto, ka se politika za šankom (pultom) dela. Samo se tam za šankom gviišno tak ne štukajo, kak v parlamentaj pa na sestankaj. Zdaj nam ostane, ka si mislimo tak: ali so bili tak pijani, gda so se zgučavali, pa so vse pozabili, ali pa zatou, ka bi mi drugi mislili, kak so političari pošteni, pa si vse pred svojim ljudstvom vözgučijo. Meni je vseeno, ali je prvo ali je drugo.

Znam pa tou, ka je tisto vino, šteroga političari pijejo, fejt nouro. Če ne vrvlete, poglente okouli sebej pa po svejti, pa te te mogouče vrvati. Ge vseeno mislim, ka te mi vrvati. Vej znate, kak pravijo: In vino veritas. Tak so pravli stari Rimljani, ka je v vini istina.

Zatou tisti, šteri te zdaj na jesen brali grozdje, delajte tou z velikim spoštüvanjem. Želen vam, ka vam dobro vino grata. Mogouče je v tom vini, ka ga zdaj pijemo, vseeno ške premalo istine notri.

Pa dobri bojte!

MIKI

VOLILNI ZAKONI (V SLOVENIJI) SPREJETI

PO VSEH ZAPLETIH IN TEZAVAH so zbori Slovenske skupščine končno sprejeli temeljne volilne zakone: o volitvah v državni zbor, v državni svet in o volitvah predsednika republike (že julija). Vsi trije zakoni določajo, kakšne bodo volitve, in omogočajo volitev že do konca letošnjega leta, kot je predvideno v ustavnem zakonu. Tako so omogočene demokratične volitve, primerne sodobni strukturi slovenskega parlamenta in določilom nove ustave - torej za 90-članski državni zbor in 40-članski državni svet. V Sloveniji smo sicer že spomladi 1990 imeli svobodne demokratične volitve, vendar je takrat bila še jugoslovanska federacija - tako se tokrat prvič v svoji zgodovini pripravljamo na volitve v svobodni suvereni državi Sloveniji.

ZAKON O VOLITVAH v državni zbor določa proporcionalne volitve s korektivi večinskega sistema. Kandidate za poslance predlagajo politične stranke po svojih notranjih dokumentih in volilnih konvencijah ter volivci s pomočjo zbiranja podpisov za posamezne kandidate. Za volitve v državni zbor bo Slovenija razdeljena na osem volilnih enot, vsaka od teh pa na enajst volilnih okrajev - od 90 poslancev jih je treba tako izvoliti 88 (v vsaki enoti po 11), ker bosta italijanska in madžarska narodnost v svojih posebnih volilnih enotah izvolili vsaka po enega poslanca. Stranke bodo morale v vsaki volilni enoti predložiti in sestaviti kandidatno listo z enajstimi kandidati, če bo v vsakem okraju nastopal po en kandidat, ali listo z najmanj šestimi kandidati, če se bodo odločili, da se preostalih pet kandidatov poteguje za volilne glasove v dveh volilnih okrajih.

NEODVISNI (NESTRANKARSKI) KANDIDATI bodo lahko kandidirali v vseh okrajih znotraj svoje volilne enote. Vsak

volivec bo na volitvah lahko oddal en glas kandidatu stranke, ki jo bo volil. Glasovi volivcev se bodo seštevili v volilnih enotah - glas za kandidata se bo najprej štel kot glas za stranko, ki bo neposredno dobila toliko mandatov, kolikokrat po 9,1 odstotka glasov bo zbrala. Mandat bo pripadel tistemu kandidatu te stranke, ki bo zbral največ glasov oziroma po vrstnem redu gledano število dobljenih glasov. Preostanki glasov bodo razdeljeni na državni ravni in podeljeni strankam po številu glasov, nacionalni listi in po načelu, da mora biti iz vsake volilne enote izvoljenih enajst poslancev. Poslance v ta zbor bodo volili tudi Slovenci v tujini, ki imajo slovensko državljanstvo na diplomatsko-konzularnih predstavništvi ali po pošti.

V DRŽAVNI SVET - zbor predstavnikov lokalnih interesov, delodajalcev in različnih združenj s pravico zahteve po zakonodajnih postopkih in veta na določene zakone se voli 40 svetnikov. 22 predstavnikov lokalnih interesov (občin) bo voljenih na neposrednih tajnih volitvah na podoben način kot za državni zbor. Ostalih 18 predstavnikov delodajalcev, delojemalcev, obrtnikov, kmetov in negospodarskih predstavnikov pa bo voljenih posredno v okviru svojih zbornic in drugih združenj.

Ko bodo do konca meseca sprejeti še nekateri zakoni (o volilnih enotah, volilni kampanji in evidenci), bo tako predsednik skupščine Slovenije lahko razpisal volitve še v mesecu decembru. Predvolilna kampanja političnih strank in kandidatov za podporo in glasove volivcev se bo torej tudi uradno začela. Četudi volitve niso čudežna čarobna palica, volivci lahko upajo na čimboljši izbor in boljše čase.

Geza Bačić

OD SLOVENIJE...

Spomin na troje slovenskih vojska

Na Trgu Republike v Ljubljani se je v soboto, 19. septembra, zbrala množica ljudi. Počastili so spomin na 70-letnico sklepnega dejanja bojev za slovensko severno mejo, na 50-letnico ustanovitve prvih slovenskih brigad in na skorajšnje obletnico odhoda zadnjega vojaka JLA iz Slovenije po lanski vojni. Slavnostni govornik na proslavi je bil predsednik predsedstva Republike Slovenije Milan Kučan.

Vilenica 92

S slovesno podelitvijo nagrade v jami Vilenica se je končalo mednarodno pisateljsko srečanje z istim naslovom. Nagradjenca Milana Kundere na prireditvi ni bilo, ker se že vrsto let ne udeležuje javnih prireditev. Kristal Vilenice za najboljši prispevek v letošnji publikaciji pa je žirija podelila madžarskemu pesniku Endreju Kukorelyju.

Razbiti vrč

V okviru pisateljskega srečanja Vilenica so predstavili tudi nekaj knjig, s katerimi se slovenska misel in literatura predstavljata v tujih državah. Med njimi je tudi zbirka slovenskih esejev v madžarščini z naslovom Razbiti vrč. Prevajalki Orsolya Gállos in Judit Reiman sta izbrali 12 esejev Daneta Zajca, Draga Jančarja, Tarasa Kermavnerja, Andreja Inkreta in Miloša Mikelna.

Dr. Drnovšek v ZDA

Na nekajdnevem obisku v ZDA se je mudil predsednik slovenske vlade dr. Janez Drnovšek. Udeležil se je mednarodne ekonomske konference, ki jo je organizirala televizijska mreža CNN. Pogovarjal pa se je tudi z ameriški senatorji in poslovneži, pa tudi s predstavniki Mednarodnega denarnega sklada. Le-ti so podprli slovenska prizadevanja za vstop v to mednarodno denarno ustanovo.

140 LET

MOHORJEVE DRUŽBE

Pred 140 leti je bila v Celovcu na Koroškem ustanovljena najstarejša slovenska knjižna založba. Društvo sv. Mohorja so ustanovili leta 1852: škof Anton Martin Slomšek, profesor in slovničar Anton Janežič in stolni kaplan Andrej Einspieler. Isto leto so objavili prvo knjigo "Naravoslovje ali fizika ...". Od leta 1860 so začeli izdajati povesti in romane v seriji "Slovenske večernice". Pri tej založbi je izšla v začetku stoletja v snopičih tudi Grudnova "Zgodovina slovenskega naroda". Med obema vojnama so se pojavile nove serije: Mohorjeva knjižnica, Znanstvena knjižnica, Slovstvena

knjižnica, Cvetje iz domačih in tujih logov. Po prvi svetovni vojni, po razpadu Avstro-Ogrske, se je Mohorjeva družba za nekaj let morala preseliti iz Celovca. Od takrat deluje v treh krajih in državah. Goriška mohorjeva družba v Italiji, celovška v Avstriji in celjska v Sloveniji. (V redni knjižni zbirki za leto 1982 je izšla tudi prva knjiga porabskih avtorjev Francka Mukiča in Marije Kozar: Slovensko Porabje).

Pred prvo svetovno vojno je bilo tudi v Porabju precej naročnikov knjig Mohorjeve družbe. Starejši ljudje se menda še spomnijo teh knjig ali pripovedi, ki so jih potem pripovedovali kot kakšne ljudske "pripovedi". Leta 1978 je Francek Mukič zapisal naslednjo zgodbo, ki jo je na Gornjem Seniku pripovedovala Ana Bajzek-Čuk (Masárina Nana).

"gnauk je biu en pojep. Ge ne vejn, če Tonček ma imé bilau, aj ka. Te se je un nika sto parpraviti, pa nej emo pénaz. Njavi oča že mrau. Té si un zmislo, eh, ge m pa prej ta moj'ma stici iušo, pa m' tam penaze proso! Pa rejsan, tá iušo. Stric ravnau giuce gnau na odaujo, pa tan ga najšo v karčmej, pa ma pravo:

Stric, če 'šti tak dober, ka b' meni posaudo, ka tau ge šken začniti.

Ti si moj'ga brato sin gé, ge tebi penaze dam! Eden pa prišo, s Kačkega dolá, pa tam nika skrp emo pa posliušo, kak sta se njiva gučala. Té človek té staroga čako na pauti, pa tan sta sa bila nika, pa vse. Stari penaze več nej prisebi emo, ka že Tončeki tádu. Pojep tak sto s stricom titi, stric pa pravo:

Tü se ge paunauči odo, pa etak pa tak, pa nider njuganej bilau.

No pa tisti ga té tan bujo. No té so pa zaj karčmarge, pa vsi gučali, ka sta teva vküp sejlda. Tončeka so prijali. Dvadvasti lejt je tisti tauvan eške živo, pa té iušo, pa sam sebe vovado, ka un böu. ončeka so vöpiustili, un pa tan par baravji vküpspadno, pa mrau.

Ge na vejn, ge so tiste knige vdardjene bili, če nej par svetom Mohauri?!"

-mkm-

Materna rejč (19)

FELE MAGYAR, FELE TÓT

Tau so tiste reči, štere je že ništarni porabski Slovenec tö čüu v svojom žitki. (Pau slovenski, pau totski.) Tau pa ništarni Vaugrite niicajo, gda nas čüjejo slovenski gučati, pa čüjejo, ka zmejs vogrske reči tö cuj gučimo. Ta bole milistivni tau pravijo za hejc, ta drugi pa se s tem norca delajo, ka je prej naša rejč za en nič, če polonje vogrski cuj gučimo. (V preminauči numari Porabja sem že dojspiso enpar reči, gda uni ranč tak cuj gučijo engliški, latinski, nemški, francuški ppt.) Zavolo té zadnji prilik - gda se ništarni špotajo - je vendar tö zrok, ka ništarni pa ništarni porabski Slovenci neškejo slovenski gučati v takši družbi, v šteroj so takši Madžari, štere ne poznajo. Bogijo se, ka ger dobijo svoj "fele magyar, fele tót".

Kak sam že etognauk tö pravo, zavolo toga, ka mi v slovenski rejči vogrske besede tö niicamo, se nikanej tarbej sramiivati, ka vsikša rejč na svejti nüca tujke, ali po našem tihinske reči. Če povejmo mi tak pravimo, ka: biu sam na koncerti v Operi, te je tau djanau tak, kak če Madžar pravi, ka: koncerten voltam az Operában. Ovak povödano, glavni dve rejči (koncert, Opera) sta v obadva geziki tihinske besede, predlogi (előjárászó) pa končnice pa so slovenske (na -i, v-i), spolnik (névelő) pa vogrske (-en, az, -ban). Zmejs sta eške dva izraza (kifejezés), šteriva sta praviva. Slovenski: biu sam, vogrski: voltam.

Po drugoj strani pa je istina, ka gda je nej potrebno, te bi nej smeli mejšati. Te nikšo fele formo nej, gda mi tö mamó svoje reči. Takši stavki (mondatok), kak: "pridem s félnyolcas busszal", so takši, ka bi skor vrejdni bili cone; fele magyar, fele tót. Tau je samo šlamparija, vejpa tau mi lepau leko povejmo, ka: pridem s pau ausmim busom. Tisto človeka tö stargéca (ne povejm vö gé), gda čüjemo: "pridem s pau ausmim busszal". Zaka pa bi mi mobli nücati vogrsko končnico -val, -vel, če pa ranč tak mamó svojo: s -om. Kak pravim, nej busszal, liki z busom. Nej: gučo sam Bajzek Józseffel, liki gučo sam z Jožefom Bajzekom.

Ovak pa Madžari trnok radi majo takši slovanski "z -om", pa nas radi zovéjo, ogovarjajo v taujoj orodniški (eszközhatározós) formi: Józsefom bajzekom! Toma smo samo leko radi, ka tau pomeni: moj Jožef Bajzek.

Vaš Fr. M.

Organizator letošnjega srečanja na tromeji je bila monoštrska občina. Kljub lepemu številu udeležencev je bilo videti, kot če bi z odprtjem mejnega prehoda Martinje - G. Senik srečanje zgubljalo svoj čar.

Na posnetku: Gospod Toni Brickner, župan Jennersdorfa

Foto: Jože Graj

MATERE, ŠTERE SO SPLOJ RANO "ODIŠLE"

... DO
MADŽARSKE

Piššana Gerenčera pa njegvo ženo dobro poznam. Tak mislim, s tem sam nej sama, njija dosta ljudi pozna. Pišta napona s konjami vozi, foringo dela, tuj pa tam se obrné Majči je pa v židanoj fabritji delala. Istina, ka sam tau zatok nej vedla, ka Pištana

Vsaki človek zna, da je njegovo življenje nej vekivečno. Živeti pa vsaki rad živé, vsaki bi rad lejpo starost zadobijo. Pred 40-50 lejtami je dosta ljudi mrlau zavolo jetike (tūdóbjaj). Doktordja so nej najšli vrastvo prauto toga betega, ranč tak nej, kak gnesdén ne morejo zavrčiti raka pa AIDS-a tū nej. Leko povejmo, ka vsaki cajti májo svojga betega, steri samo tak kosi lüstvo. K toma je eštja vcuj vdáрила bojna - kak gnesdén tū - zatok je pa ostalo dosta divic, dovcov pa mlajšov brezi starišov. Takša usoda je dojšla Pištana Gerenčera pa njegvo ženo Majčija v Slovenskoj vesi.

popejvali v krčmej, ka je vse grmalo. Pred lejtami smo v Slovenskoj vesi baur vozili. Trnok je fajn bilau. Naša Majči je s Korpicovimi goslarji 3 lejt odla popejvat. Zdaj pa nika vse dola dč. Vsaki samo za svojo delo ma brigo, vse menja je takšoga kaj. Zdaj je djesčn. Takšoga reda smo furt "süreti" držali. Tisto je za mladino pa za vsakšoga sploj fajn bilau. Gnesdén ništja ne napravi kaj takšoga", pravita Pista pa Majči.

Zdaj, ka je Majči ze v penziji, obadva sta Baugi vala eštja zdraviva, kak sta zadovolna s svojim žitkom?

"Ne toživa se, zadovolniva sva. Letos je velka süiča bila, dapa Baugi vala dober pauv smo meli. Istina, ka autave pa repe nede, zatok mo vódržali. Baukša bi tū leko bilau.

do drugoga, pošteno živéjo. Od steroga leta živeta vküip?

"1962. leta sva se oženila, obadva sva bila 24 lejt stariva. Majči je v fabriko odla, delala je na 3 partije pa po tistim je eštja doma na gazdiji tū pomagala meni. Dva deteta sva gor zranila, staro mamó opravkala. Vsigdar smo delali, nej smo lagvo živeli pa zdaj tū ne živémo lagvo pa slabo. Mlajša smo dali šolarivati, rama smo si prejkzozidali pa povekšali. Tau je prinesla fabrika pa

Držina GERENČER v Slovenskoj vesi

daum "Sklaustjini" Majčina daum pa "Tolvini" zovéjo po domače.

Gda sam se prpravkala k njim, tau mi je napamati odlo, ka bi je dobro bilau z mlajšimi vred doma najti. Skurok se mi je posrečilo. Pišta pa Majči pa najgvi sin, Pištak so doma bili. (H)či je oženjana, pa več ne živé doma z njimi. Tuj v vesi živéjo, že májo dva deteta na mamino pa očino veselje.

Par ednom pavarskom rami vsigdar djesta delo. Kakoli je bijo Marijin svetek, gda sam tom odla maro je mujs opravlati, polagati. Etak sam najšla Gerenčero. V deli. Pišta je v štali delo. Májo 3 konja pa 3 krav. Majči je malo tikvi čistila pa v künjji opravkala tau pa tisto. Mladi Pistak tū pomaga te, gda je nej v službi. On dela v General Motors-a.

Gda je pitam, kak kaj živéjo pa je prosim, aj mi malo od sebe gučijo, mi Pišta etak začna gučati:

"Dja sam furt doma na gazdiji delo, nej sam odo v službo. Na žalost sam svoje stariše samo malo pozno. Sploj malo se

spominjam na njé. Samo sam 5 lejt star bijo, gda so mi oča s fronta domau prišli na kratek dopust, pa so odišli tanazaj "na veke". Na fronti so ostali, v Debrecena so spadnili. Domau smo je dali prpelati. Spaunim se na tisto. Ta velka žalost je nej dojšla. Matí so na smrt betežni bili, TBC so meli, pa 1 leto za očon so oni tū "odišli". 6 lejt star pojbič sam ostano tuj z betežnim stricom pa s staro mamov. Oni so me včili pavarsko delo delati. Grünt smo meli, delati pa živeti je trbelo."

Zdaj pa Majčina pitam, kak je bilau v njenoj življenji?

"Žalostna moja usoda je bila v tom, da so mi mati mrlí, gda sam leto pa pau stara bila. Nika se ne spomnim na mater. Ona je tū TBC mejla, nej so ji mogli pomagati. S starimi starišemi pa z očom sam ostala. Ne spomnim se na njeni obraz, nigdar sam nej mogla leteti k njej, naj me brani pa líubi."

Kak je gledam, tak cenim, da Gerenčerovi v meri, z líubeznostjov eden

Piššana Gerenčera pa njagva konja dosta lidi pozna

gazdija", mi guči Pista.

Víva dva sta s Slovenske vesi rojeniva, lepau gočita slovenski. Doma nad seov, z mlajšami eštja itak gučita slovenski?

"Múva si furt slovenski gočiva, pa s sinom tū. Naša generacija eštja goči svoj materni jezik," pravi Majči.

Ka pa za kulturo kaj tū mata cajt? Za slovensko pesem, za šege pa tak tadale?

"Ka je istina je istina, toga reda furt menja cajta mamó. Sam ne vejm, kak je tau? Prva? Včasik smo tak slovenske naute

Slabo plačajo meljko, maro pa vse, ka pavar parda. Etak je pa skurok nej vrejčno na odajo krmiti pa se mantrati. Moramo se viipati, ka gnauk baukše bau. Tau se samo bojimo, aj ne pride bojna pa beteg na nas. Če maš mir pa zdravje, nika se nejmaš bojati. Poštenjé pa líubezen eden do drugoga pa pošteno delo de nas gor držalo."

I. Barber

Konferenca o narodnostni statistiki

V začetku septembra je organiziral odbor za demografijo pri madžarski Akademiji znanosti in umetnosti konferenco o narodnostni statistiki. Udeležili so se je predstavniki manjšin na Madžarskem in zamejskih Madžarov ter strokovnjaki iz Madžarske oz. zahodne in vzhodne Evrope.

Material, ki so ga dobili navzoči vsebuje statistične podatke o narodnosti na Madžarskem od leta 1910 in statistične podatke madžarskih narodnostnih skupnosti v sosednjih deželah. Na konferenci so ugotovili, da število manjšin nenehno upada, kar je posledica naravne in nasilne asimilacije. Razpravljali so iskali vzroke za tako žalostne statistične podatke. Biti manjšina v neki deželi, je vedno težko. Drug jezik, druge navade itd. Večinski narod ne gleda zmeraj pozitivno na drugačnost. Hudi časi so se začeli po drugi svetovni vojni. Ljudi so preseljevali, nekatere v drugo deželo, nekatere na Hortobágy, druge so zaprli.

Največ so trpele narodnostne skupnosti, tako da to še danes vpliva na rezultate popisov. K rezultatom je "prispevala" tudi narodnostna politika prejšnjega sistema. Poznamo pa tudi metode popisov talcev. Nekateri že vnaprej vpíšejo madžarsko narodnost in tega vprašanja niti ne postavijo. Zaradi zgodovinskih razlogov nekatere ljudi zelo moti, če jih vprašajo kakšne narodnosti so. Ugotavljalo se je, da bi bilo najbolje, če bi se ljudi vprašalo samo za materni jezik. Nekateri so bili celo proti kakršnemu koli preštevanju manjšin.

"POSTAVILI VOGERSKI SLOVENCİ" (2)

V prejšnji številki smo vam pisali o zgodovini katoliške cerkve v Merki, v Bethlehemi. Zgodbo smo tam končali, ka so se Slovenci svadili med sebov. Poglednimo gnes, kak so položili vogelni kamen, pa blagoslovili cerkev.

"Kak se vsepovsodi vidi previdnost boža, štera se posluži siromaškoga grešnika, ka more ponjem kaj velkoga včiniti. Z silov, groznjov, vkanljivostjov.

Cerkev sv. Jožefa v Bethlehemi od znotra

Pa človik obrača, Bog pa obré. Či farniki poglednejo vse račune, po tom lejko spoznajo, ka je 3 jezero ino nekaj več dolarov v pri meri s stroški pa dohodki. Itak pa so nam eti penezi, štere nam je previdnost boža ohranila, pomagali, ka smo kupili 2 lata, na steri stoji zdaj cerkev.

Plani so bili pripravleni pa kejp cerkvi je bio vopostavljeni v irskoj cerkvi. Ka bi pa vse vrédi šlo, smo vsakomi farniki dali cedlo na sterj so bila na pisana pitanja:

Ali ščéte cerkev s pivnicov ali nej?

Ali ščéte cerkev za 600, ali 800 stocov?

Velika večina je odločila, ka želej cerkev z povnicov pa 800 stoci.

Od začétka je bio plan samo za eden türen, drügi türen samo na pol. Ar so pa ljudjé želeli meti dva türna, smo kesneje kda je bila že na pol dozidna, napravili. K zidanji cerkvi je

pa potrebno tüdi dovolenje pišpeka ino penez. S strahom v srci je šo plevanoš k pišpeki ino sebov neso plane. Pišpek so plane zelo pohvalili, samo to so mislili, ka de cerkev prevelika za to farno. Pitali so kelko mamo penez. Kda so pa čüli, ka nikaj nemamo penez nego 7 jezero duga, je malo falilo, ka ne plévanos mašejrao skoz dvér. Mgr. Masson so pa pomagali. Tak smo dobili dovolenje, ne zidati cerkev, nego vse za zidanje pripravlati. Cerkvni možje so bili veseli, dobri farniki so pomagali po svojih močeh, neprijateli so se čemerili ino pravili, ka delamo samo humbug.

4. jul. 1914 so Mgr. Masson blagoslovili fundament za novo cerkev 11. okt. je bila firma. Pri toj priliki so pišpek pitali, kda mo začnoli zidati cerkev.

Takšno je okno siničke fare

Kda so čüli, ka de 15. nov. blagoslov, so hüdo poglednoli plévanoša ino ga pitali, što njemi je zidanje dovalo? Plévanoš pravi pišpeki: Vaši milost mi je pravila: Go ahead and God bless you. Tak sam začno ino včasih bode položen vogelni kamen. Pišpek so začnoli se smijati pa vse je bilo all right. Itak pa ne so dopüstili, ka bi se cela cerkev gori postavila, nego samo pivnica pa streha za silo. Či bi samo pivnico postavili, bi ljudstvo se čemerilo, neprijateli bi

ešče bole proti delati. To smo vsi spoznali ino tüdi Mgr. so znali, ka de slabo za cerkev, či nade zvönkaj cerkev dodelana. Telko časa so gučali ino gučali pri pišpeki za nas, ka so nam to končno dovolli."

"15. nov. so Mgr. Masson položili vogelni kamen novoj cerkvi. Bilo je navzočih vno go drügi dihovnikov, drüštév ino liüdi."

"Drügo leto 1916 3. novembra smo šli v svoj novi basement ali spodnjo cerkev. Bilo je to lepo pa velka slavnost: Mladénci so nesli podobu Jez. Srca, dekle pa Marijino v slovesni procesiji iz irske v novo svojo spodnjo cerkev. Vno go katoličanski ino narodnih drüštév je s svojoj navzočnostjov povzdignolo slavnost. 4. jul. 1916 so bili posvečeni trijé zvonovi, šteri koštajo 1750 dol."

Tau tak vidite s cejle pripovedi, ka so pejnazdje vsigdar falili. Zatok so si tak pomagali, ka so farniki, steri so darüvali za cerkev, dobili edno okno v cerkvi. Na te okna so napisali ménje far v stari domovini, odkec so se Slovenci preselili v Merko. Tak v tej cerkvi najdemo dve okni na steri piše: FARA GORNJI SINIK pa FARA ŠTEVANOVCI.

"Pa je vse minolo. Zdaj mammo svojo cerkev. Nej najveška, nej najlepša, a naša jé. Kelko naši prijatelov i prijateljic si je želelo viditi dokončano cerkev, pa so mogli zapisiti eti svet. Gotovo so njuve prošnje, zlasti pa molitvi pokojne dobre dece nagnole srce Jezušovo ka nam je tak dobro bilo."

"Vam pa moži ino žene, šteri ste telko dali ino terpeli: Či smo se ne zbojali do zdaj, se namo bojali v prišestnom. Za nas je samoedna reč, štero si moremo k srci zčti: NOVA ŠOLA - NOVA PLEBANJA - NOVI SLOVENSKI KATOLIŠKI DOM."

Naše pesmi (33)

Tam gor na ravnem poli

Tam gor na ravnem poli,
stoji, stoji en bejli grad,
tam gor na ravnem poli,
stoji en bejli grad.

Pod gradom mi špancira,
eden zauber, zauber fantič mlad,
pod gradom mi špancira,
eden zauber fantič mlad.

Z okne mi doli gleda,
ena zauber, zauber deklina,
z okne doli gleda,
ena zauber deklina.

Al' hodi fant gor k meni,
sem sama, sama jaz doma,
hodi fant gor k meni,
sem sama jaz doma.

Jaz ne bom šeu gor k tebi,
se prebojim, bojim zaspat,
jaz ne bom šeu gor k tebi,
se prebojim zaspat.

Nič se ne boj zaspati,
jaz mam sprebođičke tri,
nič se ne boj zaspati,
jaz mam sprebođičke tri.

Te prvi mi zapoje,
da urca, urca dvej al' tri,
prvi mi zapoje,
da urca dvej al' tri.

Ta drugi mi zapoje,
da urca, urca paunauči,
ta drugi mi zapoje,
da urca paunauči.

Te tretji mi zapoje,
da baude, baude bejli den,
ta tretji mi zapoje,
da baude bejli den.

(Gorenji Sinik)
-mkm-

**OBIŠČITE KOMPASOVE
BREZCARINSKE PRODAJALNE
(DUTY FREE SHOPE)
NA MEJNIH PREHODIH V**

**DOLGI VASI
KUZMI
GEDEROVCIH
RADGONI**

* * *

**BOGATA PONUDBA
UGODNE CENE
ODPRTO VSAK DAN OD 8. DO 20. URE**

MOJA POLETNA DOŽIVETJA

VEŠ - VEM

ORGANIZACIJA ZDRUŽENIH NARODOV (OZN)

Danes si pobliže oglejmo Organizacijo združenih narodov, ki je naslednica Društva narodov. OZN je dobila januarja 1992 novega generalnega sekretarja. Načela in cilje Združenih narodov vsebuje ustanovna listina, ki je bila sprejeta 20.6.1945 v San Franciscu.

Njeni cili so predvsem:
- Zagotavlja varnost in svetovni mir s kolektivnimi ukrepi, kadar je ogrožen mir, med agresijo in ob kršitvah miru, poravnava in ureja mednarodne spore, ki bi lahko ogrozili mir.

- spodbuja mednarodno sodelovanje pri reševanju gospodarskih, socialnih, kulturnih in humanitarnih problemov in uveljavljanju človekovih pravic ne glede na razlike v rasah, spolu, jeziku, veri.

- Krepi prijateljske odnose med državami na temelju enakopravnosti in samoodločbe.

Članice OZN-a naj bi med drugim reševale medsebojne spore po mirni poti, se odrekle grožnjam s silo in uporabi sile, sodelovale pri kolektivnih ukrepih proti napadalcu in mu odrekle pomoč.

Glavni organi:
Generalna skupščina, sekretariat, varnostni svet,

skrbniški svet, ekonomsko socialni svet, mednarodno sodišče.

Njeni generalni sekretarji so bili:

T. Lie (1946-55), D. Hammarhjeld (1955-61), U. Thant (1961-71), K. Waldheim (1971-84), J. Peres de Cvelar (1984-90), od 1.1.1992 pa je novi generalni sekretar nekdanji namestnik egipčevskega premiera Butros Gali.

V OZN-u je zaposlenih približno 5.000 ljudi - uslužbencev. OZN ima 159 rednih članic (oktober 1984). Nekaj pa je tudi nečlanic, so le opazovalke. Sedež OZN-a je v New Yorku. Poleg glavnih organov ima OZN še specializirane organe in telesa. Teh je vsaj 17. Nam so najbolj znani:

- Sklad za pomoč otrokom (UNICEF)
- Mednarodna organizacija dela (ILO)
- Organizacija za prehrano in kmetijstvo (FAO)
- Organizacija za izobraževanje, znanost in kulturo (UNESCO)
- Organizacija za industrijski razvoj (UNIDO)
- Svetovna zdravstvena organizacija (WHO)
- Mednarodni denarni sklad (MF).

Težko sem pričakovala poletne počitnice.

Poleti nisem bila nikjer, bila sem doma in pomagala babici pomivati posodo in vse drugo v kuhinji.

Veliko sem se igrala s sestro Marjeto. Dostikrat sem hodila nakupovat v Monošter.

Eva Nemet
OŠ Gornji Senik

Pršle so poletne počitnice. Težko sem jih čakala.

Prvi mesec sem bila doma. Igrala sem se, gledala televizijo in pomagala mami pomivati posodo, pometati in tudi brisati tla.

Tri dni sem bila v Monoštru pri teti. Igrala sem se z Nikoleto. Hodili

smo v kopališče. V Györu sem letovala skoraj en mesec. Zelo dobro sem počivala, toda hitro je prišel čas, ko sem morala domov.

Počitnice so bile čudovite, toda kratke.

Renata Čizmaš
OŠ Gornji Senik

Tudi jaz sem nestrpno čakal poletne počitnice. 28. junija sem šel v mednarodni tabor "MOST" v Tatu. Tam sem se zelo dobro počutil. Tabor je bil v zelo lepem okolju z mnogo zanimivimi programi. Kopalni smo se, hodili na izlete, poslušali razna predavanja, plesali, srečali smo veliko znanih ljudi. Dvakrat smo bili v Budimpešti, kjer smo si

ogledali mesto, parlament in živalski vrt.

Žal je čas hitro minil. S spomini na lepa doživetja sem se vrnil domov. Upam, da bom lahko šel v ta tabor še kdaj. Doma sem mnogo kolesaril, gledal televizijo, bral, pomagal staršem.

Ob jezeru "Vadaša" sem se dobro počutil tudi v krogu družine. Teden dni sem bil v Monoštru pri teti. Z bratrance smo se šli vsak dan kopat in sončit.

20. avgusta smo si v Körmendu ogledali ognjemet. Bilo je čudovito. V tem poletju sem doživel mnogo lepega.

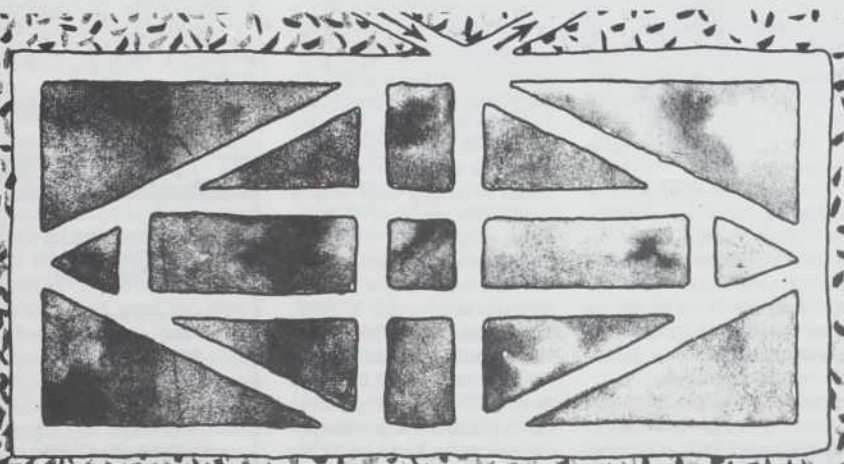
Kristjan Mižer
OŠ Gornji Senik

SPET SE JE ZAČELA ŠOLA

Hitro je minilo poletje in z njim počitnice. Šola se je začela 1. septembra. S polno torbico smo šli v šolo. V torbici so bili novi učbeniki in zvezki. Prvi dan smo šli na igrišče. Tam je bila proslava, na kateri so tudi recitali in peli. Ko se je proslava končala, smo šli v razred. Prišel je naš razrednik Jože Hegyi. Dobili smo urnik in se pogovarjali o tem, kaj smo delali med počitnicami. Nekateri smo bili v taboru, nekateri so letovali. Počasi je minila šesta ura. Nekateri smo šli domov, drugi k podaljšanemu bivanju.

Sklenil sem, da se bom to leto dobro učil.

Tomaž Kozar
OŠ Gornji Senik

PARK

Ali lahko prehodiš vse stezice v parku tako, da greš po vsaki samo enkrat in da nikoli ne prekrizaš poti?

5 otrok dvojezične šole iz Genterovec je šolsko leto začelo med svojimi vrstniki v Števanovcih. Teden dni so preživali v Porabju. Obiskali so tudi znamenitosti Železne županije

PORABJE IZ OBJEKTIVA

NIKA ZA SMEJ

Pri nas je zdaj tu naprej prišlo, ka bauda mejna policija (határrendőrség). Naš Gusti se je tu zglaslo pa nej dugo, ka ga zovejo na vižgo (izpit), atok ka vsakšoga somara tuj tu ne nūcajo.

Zdaj ga spitavajo tau pa tisto, Gusti ka vej, ka nej, zāt- tok ga pa tadala spitavajo. Pitajo ga: "Povejte mi kandid- dat (jelölt) kelko lejt je držala tréstilejtna bojna?" Naš Gusti si strašno premišlava pa etak odgovori: "Zau, ne spomin-

jam se, kak dugo je držala ta bojna."

Zdaj je predjan že nepo- trpljivi pa etak pravi Gustina: "Človek! Kelko lejt je star eden edenajst lejt star pojbiček?"

Gusti je zdaj nej dosta čako, pa vōvdári: "Edenajst lejt je star." "Fanj", pravi predjan: "No, zdaj mi povejte, kelko lejt je držala tréstilejtna bojna?"

Naš Gusti ne čaka dosta pa vōvdári: "Edenajst lejt." I Barber

ZAČETEK NOVEGA ŠTUDIJSKEGA LETA NA VISOKI PEDAGOŠKI ŠOLI DANIELA BERZSENYIJA

9. septembra so se začela predavanja na Visoki pedagoški šoli D. B. v Sombotelu.

V okviru oddelka za slovansko filologijo opravljajo na katedri za slovenski jezik in književnost dela in naloge trije predavatelji. Elizabeta Emberšič, asistentka, je na porodniškem dopustu, njeno delo opravljamo drugi, zaposleni na katedri. Z delom lektorice slovenskega jezika, z Elizabeto Bernjakovo, sta katedra in vodstvo visoke šole zelo zadovoljna, zato smo z njo sklenili delovno razmerje še za dve leti.

Katedra za hrvaški jezik in književnost, ki že leto dni deluje na Visoki pedagoški šoli, je dobila novo predavateljico, pričakujemo tudi lektorico hrvaškega jezika, na katedri pa predavata tudi gostujoča predavatelja z Univerze Janusa Pannoniusa iz Pečeja.

Za 1. letnik študija hrvaškega jezika in književnosti se je vpisalo 12 kandidatov, sprejemni izpit pa jih je opravilo 8. Že večkrat je bilo postavljeno vprašanje, ali zaradi študijske smeri hrvaškega jezika in književnosti ne bo prikrajšana katedra za slovenski jezik? Mislim, da tisti, ki poznajo naše delo, vedo, da ima slovenska katedra v okviru

oddelka za slovansko filologijo posebno vlogo. V minulih 11 letih je slovenska katedra naredila zelo veliko. Na široko je odprla vrata pred domačimi in tujimi slavističnimi strokovnjaki in pripravila več znanstvenih posvetovanj, ki so jih bili veseli doma in na tujem. Na katedri dosegamo številne znanstvene in pedagoške uspehe. Pri matičnem narodu nam je priskočil na pomoč strokovni in pedagoški kader, v prvi vrsti iz Ljubljane in Maribora, kateremu se pri nas niti približno ne bi mogli približati. Mislim, da usoda in vodilna vloga katedre zaradi teh okoliščin ne bosta nikoli vprašljivi.

Drugače je s prijavi za študij slovenskega jezika. V tem šolskem letu so se za študij slovenščine prijavili 3 slušatelji, na žalost niti eden od njih ni iz Porabja. Kam odhaja slovenska mladina iz Porabja? Tudi za študij v Ljubljani se je prijavil en sam kandidat. Kje so drugi? Kje so se porazgubili? Ali mogoče Porabje ne potrebuje mladih intelektualcev?

Vemo, da ni lahko najti zaposlitev mladim diplomantom, vendar je to tudi problem vseh drugih. Toda tudi ni dobro, da se prehitro vdamo.

Katedra za slovenski jezik in književnost je dobro prestala preskušnje domačih in tujih visokih šol in je med prvimi katedrami na visoki pedagoški šoli D. B. dobila dovoljenje za prehod na fakultativno izobraževanje.

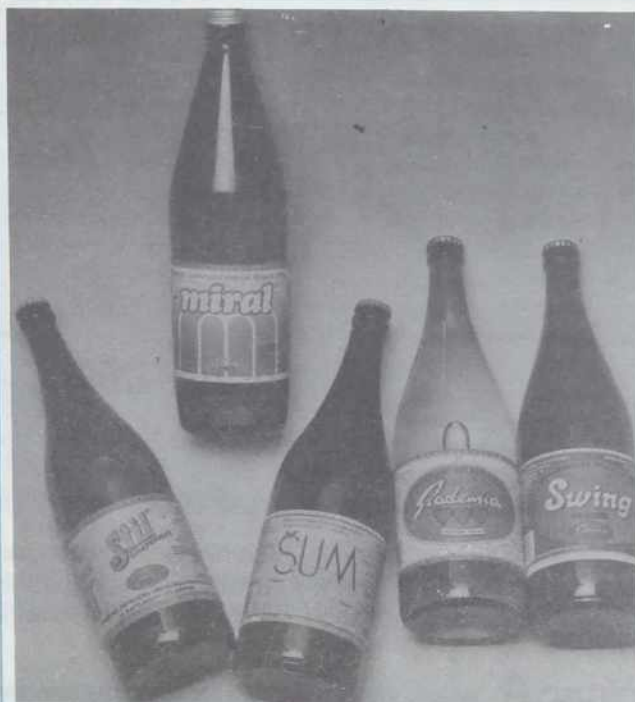
Upam, da nam tega uspeha ne bo nihče zavidal. O podrobnostih prehoda bomo podrobneje poročali v kakšnem drugem članku.

Karel Gadanyi

Radenska

MINERALNA VODA
RADENCI

NARAVA DAJE NAJBOLJŠE

PORABJE

ČASOPIS ZVEZE
SLOVENCEV NA
MADZARSKEM

Izhaja vsak drugi četrtek

Glavna in odgovorna urednica **Marijana Sukič**
Naslov uredništva: H-9970
Monošter, Deak Ferenc ut 17.,
p. p. 77, tel.: 94/80-767

Cena:

posamezna številka 10 forintov
oz. SLT, celoletna naročnina 260
forintov oz. 520 SLT
Tisk: SOLIDARNOST,
Arhitekta Novaka 4,
69000 Murska Sobota
Slovenija

Nenaročenih rokopisov in fotografij
ne vračamo